

У К Р А Ї Н С Ь К Е
ТЕАТРАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО

ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ

1—10 жовтня 1949 р.

РЕПЕРТУАР НА ДЕНАДУ

(1—10 жовтня 1949 р.)

Число	День	Театр опери та балету ім. Лисенка	Драматичний український театр ім. Шевченка	Русский драматический театр ім. А. С. Пушкина	Театр Музкомедії
1 2	Субота Неділя	МАЗЕПА ПІКОВА ДАМА (ранок) Л А К М Е (ввечері)	МІРАНДОЛІНА ГЛИБОКЕ КОРИННЯ (ранок) МІРАНДОЛІНА (ввечері)	АННА КАРЕНИНА АННА КАРЕНИНА (утро) ЗЕЛЕНАЯ УЛИЦА (днем) СОБАКА НА СЕНЕ (вечер)	М А Р І Ц А АРШИН МАЛ АЛАН (ранок) РОЗА ВІТРІВ (ввечері)
3	Понеділок	ВИСТАВИ НЕМА	ВИСТАВИ НЕМА	РОКОВОЕ НАСЛЕДСТВО ЗЕЛЕНАЯ УЛИЦА	ВИСТАВИ НЕМА
4	Вівторок	Т Р А В І А Т А	ЗА ДРУГИМ ФРОНТОМ МІРАНДОЛІНА	СПЕКТАКЛЯ НЕГ	ТЮТЮНОВИЙ КАПІТАН БІДНИЙ СТУДЕНТ
5	Середа	МАЗЕПА	ШЕЛЬМЕНКО- ДЕНЩИК Т А Л А Н	РОКОВОЕ НАСЛЕДСТВО РОКОВОЕ	РОЗА ВІТРІВ
6	Четвер	Л А К М Е	МІРАНДОЛІНА	НАСЛЕДСТВО РОКОВОЕ	АРШИН МАЛ АЛАН РОЗА ВІТРІВ
7	П'ятниця	ЧЕРВОНИЙ МАК	МІРАНДОЛІНА (ранок) КОВАРСТВО і ЛЮБОВ (ввечері)	НАСЛЕДСТВО РОКОВОЕ НАСЛЕДСТВО (утро) МЕЩАНЕ (днем)	РОЗА ВІТРІВ (ранок)
8	Субота	К А Р М Е Н		КОМУ ПОДЧИ- НЯЄТСЯ ВРЕМЯ (вечером)	М А Р І Ц А (ввечері)
9	Неділя	М А З Е П А (ранок) Р І Г О Л Е Т Т О (ввечері)		ОСОБНЯК В ПЕРЕУЛКЕ	
10	Понеділок	ВИСТАВИ НЕМА	ВИСТАВИ НЕМА		ВИСТАВИ НЕМА

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 22 (59)

1 — 10 жовтня 1949 р.

ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ ім. М.В. ЛИСЕНКА

1, 5, 9 (ранок) жовтня

1/X абонемент сер. «К» талон 8

5/X абонемент сер. «И» талон 8

П. Чайковський

МАЗЕПА

Опера на 3 дії.

Лібрето (за Пушкіним) «Полтава» в переробці П. Чайковського.

Диригент — засл. арт. РРФСР, нар. арт. БАССР П. Славинський.

Постава — засл. арт. УРСР В. Будневича.

Режисер-асистент — Г. Давидов.

Художник — І. Назаров.

Хормейстер — Є. Мариківський.

Танці в постанові О. Галкіна.

Гол. концертмейстер — Н. Миронович.

Концертмейстери — В. Фіалковська,
В. Гарницька.

Повз хутір Кочубея проходять дівчата. Вони кличуть дочку Кочубея Марію піти з ними на річку, плести вінки, ворожити про милого. Але Марія відмовляється, бо

до її батька «пан гетьман пожалував». Зоставшись сама, Марія замислюється про своє кохання до Мазепи. Приходить Андрій, вихованець Кочубея. Він давно догадався про почуття Марії. Та Андрій сам кохає дівчину й не приховує цього від неї. Аж ось з будинку виходять Мазепа й батьки Марії. Мазепа дякує господарів за гостинність, а далі просить у Кочубея руки його дочки. Той рішуче відмовляє. Починається сварка. Мазепа пропонує Марії: «Зі мною підеш чи розлука навіки?» Дівчина кидається до нього. Погрожуючи Кочубею: «Жди моєї подяки!» — гетьман іде з хутора разом з Марією.

Любов, Маріїна мати, тужить за дочкою. Вона закликає Кочубея помститися Мазепі. Кочубей вирішив написати царю московському Петрові, що Мазепа обмірковує підступний план: він хоче відірвати Україну від Росії. Іскра й решта друзів Кочубея підтримують його. Андрій просить, щоб йому доручили відвезти листа Петрові.

Цар Петро повірив не Кочубеєві, а зрадникові Мазепі й видав йому Кочубея та Іскру. Кочубей ув'язнений у підземеллі Білоцерківського палацу гетьмана. Туди приходить Мазепин джура — Орлик. Він вимагає, щоб Кочубей розповів, куди сховав він свої скарби. Але Кочубей відповідає, що два скарби — свою честь і честь любимої доньки — він загубив, зате зберіг третій скарб — святу помсту, яку він забере з собою в могилу. Роздратований Орлик наказує катувати в'язня.

Тієї ж ночі Мазепа наказує Орликові скарати Кочубея на смерть. Навіть думка про те, що станеться з Марією, коли дізнається вона про страту батька, не дуже непокоїть гетьмана-злочинця. Приходить Марія. Вона дорікає Мазепі, що він став холодний до неї. Щоб заспокоїти її, Мазепа розповідає

їй про свій таємний задум зрадити Петра, а потім питає: ким би вона пожертвувала — ним чи батьком? Засліплена своїм коханням, Марія запевняє: «Усім я ладна пожертвувати заради тебе». Вдоволений Мазепа йде від неї. Раптом прибігає мати Марії. Вона благає дочку врятувати від страти батька. Марія спершу нічого не розуміє. І лише згодом разом з матір'ю біжить на майдан, де ось-ось відрубають голови Кочубеєві та Іскрі.

На майдані повно народу. П'яний козак радіє, що будуть панам голову рубати. Але народ уже знає про зрадницькі плани Мазепа й жене того козака геть, бо він — мазепинець. Непривітно зустрічає народ Мазепу й Орлика, які теж приїхали подивитися страту. Приводять Кочубея й Іскру. Попрощавшись один з одним і з народом, вони гордо йдуть на ешафот. В ту мить, коли опускається сокира ката, прибігають Любов і Марія. Любов падає непритомна. Марія божеволіє.

Перед останньою картиною виконується симфонічна картина «Полтавський бій».

На руїнах хутора Кочубея Андрій згадує, як під час полтавського бою він шукав зрадника-гетьмана. Аж ось з'являється і сам Мазепа з Орликом. Вони тікають від кари за свою зраду. Андрій хоче вбити зрадника, але Мазепа зустрічає юнака пострілом. Несподівано приходить Марія. Вона божевільна. Мазепа начебто намагається зрозуміти її, та коли Орлик каже, що коні вже відпочили, він зараз же їде далі. Марія підходить до конячого Андрія й співає над ним колискову.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Мазепа — І. Бронзов, нар. арт. УРСР; Д. Козинець, А. Магергут, засл. арт. УРСР. Марія — Т. Бурцева, В. Гужова, нар. арт. УРСР; Н. Ісламова, К. Морозова. Любов — А. Левицька, нар. арт. УРСР; Е. Лейтес. Андрій — З. Канзбург, В. Совалов, Е. Рекало. Кочубей — В. Будневич, засл. арт. УРСР; Ф. Курочкин, Б. Малков, П. Скоробагато. Орлик — Д. Діссар, П. Скоробагато, П. Фратков. Іскра — П. Калюжний, В. Хворост. П'яний козак — П. Калюжний, В. Нікітін.

Виставу веде — С. Петров.

2 (ранок) жовтня

П. Чайковський.

ПІКОВА ДАМА

Опера на 3 дії, 7 картин. Лібретто (за О. Пушкіним) М. Чайковського.

Диригент — заслужений артист РРФСР і нар. арт. БАРСР П. Славинський.

Постава заслуженого артиста УРСР В. Будневича.

Художник — П. Єршов.

Танці в постанові А. Пірадової.

Хормейстер — Є. Мариківський.

Режисер — Г. Давидов.

Головний концертмейстер — Н. Миrowsич.

Дія I, картина 1. Петербург. Літній сад. В саду гуляють няньки з дітьми, групи дам і військових.

Сурін розповідає Чекалінському про вчорашню карточну гру. Як завжди, біля картярів знаходився Герман, який не брав у ній участі.

З'являються Герман і граф Томський. Герман закоханий в дівчину, імені якої він не знає.

Князь Єлецький повідомляє друзів, що він одружується. Герман питає, хто його наречена. «Ось вона» — говорить Єлецький, вказуючи на Лізу, що з'явилася в саду в супроводі старої графині. Ліза — та дівчина, в яку закохався Герман.

Томський розповідає, що в молодості красуня графиня була пристрасною картяркою і одного разу, перебуваючи в Парижі, програлась до останку. Граф Сен-Жермен назвав їй три безпрограшних карти, які і допомогли «московській Венері» повернути своє багатство. Але їй принесе смерть той, хто, жагуче кохаючи, прийде допитатися в неї про ці карти.

Оповідання Томського справляє сильне враження на Германа. Сад обезлюдів. Починається гроза. Буря не страшить Германа. Він клянеться, що Ліза буде належати йому або він помре.

Картина 2. Кімната Лізи в домі графині. У Лізи зібралися подруги. Гуляння молоді перериває сувора гувернантка: графиня гнівається, час спати.

Залишившись насамоті, Ліза повіряє «ца-

риці ночі» свою таємницю: вона любить Германа. В цю хвилину з'являється Герман. Він признається Лізі в коханні. Спочатку Ліза благає його залишити її, але згодом, скорена силою його почуття, признається, що і вона його кохає.

Дія II, картина 3. Бал у багатого сановника. Єлецький помічає, що Ліза сумна, він просить її довіритися йому. Ліза ухиляється від одвертої розмови.

Ліза передає Германові ключ від потайних дверей в домі графині: їм треба зустрітися і все вирішити. Герману здається, що сама доля допомагає йому дізнатися про три карти.

Картина 4. Спчивальня графині. Графиня, що повернулася з балу, прогнавши нахлібниць і покоївок, згадує про свою юність.

Раптом з'являється Герман і просить графиню відкрити йому таємницю трьох карт. Старуха мовчить. Герман, погрожуючи пістолетом, вимагає назвати йому три карти. Графиня від страху помирає.

Почувши гомін, Ліза вбігає в спчивальню. Вона бачить мертву графиню і в розпачі вигукує: «Не я тобі була потрібна, а карти!»

Дія III, картина 5. Кімната Германа в казармах. Герман читає листа Лізи. Вона просить його прийти на набережну для розмови.

Згадки про смерть і похорони графині переслідують Германа, як кошмар. Вона весь час ввижається йому і наказує одружитися з Лізою; тоді три карти — трійка, семірка, туз — виграють вярд.

Картина 6. Набережна Неву. Наближається північ. Ліза жде Германа. Ось він приходить. На мить обом здається, що всі страждання минули. Але, охоплений думкою про три карти, Герман одштовхує Лізу і біжить у гральний дім. Ліза кидається в Неву.

Картина 7. Гральний дім. Карточна гра в розпалі. Всі свої гроші Герман ставить на трійку і виграє. Ставка подвоєна. Друга карта — семірка — знову приносить йому виграш.

Герман у сильному збудженні кидає присутнім виклик зіграти з ним ще раз. Його виклик приймає Єлецький. Третя карта Германа виявляється не тузом, а піковою

дамою. Карта бита. Знову з'являється Германові привид графині. Він божеволіє і заколюється.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Герман — З. Канзбург, В. Савалов. Граф Томський — І. Бронзов, нар. арт. УРСР; Д. Козинець. Князь Єлецький — Н. Григор'єв, А. Маєргут, заслужений арт. УРСР. Чекаліньський — П. Калюжний, А. Нікітін. Сурін — Н. Малков. Чаплицький — В. Хворост. Нарумов — Г. Коваль, П. Скоробагатко. Розпорядник — В. Хворост. Графиня — А. Левицька, народн. артистка УРСР; Е. Лейтес. Ліза — В. Гужова, нар. арт. УРСР; Н. Ісламова, К. Морозова. Поліна — Д. Левітіна. Маша — Л. Колодуб, В. Павленко. Гувернантка — Є. Івіна, Є. Носенко.

ДІЙОВІ ОСОБИ ІНТЕРМЕДІЇ

(в 3-й картині)

Прилепа — О. Виноградова засл. арт. УРСР; В. Венецька, В. Павленко. Міловзор — Д. Левітіна, Е. Носенко. Златогор — І. Бронзов, нар. арт. УРСР; Д. Козинець.

2 (ввечері) 6 жовтня

Абонемент сер. «Б», талон 9

Л. Деліб

ЛАКМЕ

Опера на 3 дії

Переклад І. Муратова.

Диригент — П. Баленко.

Постава режисера С. Однопозова.

Художник — Д. Овчаренко.

Хормейстер — Є. Мариківський.

Балетмейстер — О. Галкін.

Режисер — Г. Давидов.

Концертмейстери: В. Фіалковська, В. Горницька.

Дія опери «Лакме» відбувається в Індії в другій половині XIX сторіччя.

Дія перша. В зарослях джунглів, біля входу в печерний храм, збираються індуси для ритуального обряду освячення зброї. Верховний брамін Нілаканта закликає народ помститися за зганьблену Індію. З'являється верховна жриця Лакме, яка несе перед собою священний кинджал — символ боротьби за волю.

Лакме заховає кинджал у потайну нішу

жертovníка. Нілаканта у супроводі жреця Хаджі іде до міста. Лакме і жриця Маліка, залишившись у дворі храму, співають про свою полум'яну любов до батьківщини. Вони відпливають на човні.

Група європейців під час прогулянки в джунглях випадково натрапляє на захований в нетрах лісу храм. Фредерік розповідає, що в цьому лісі Нілаканта ховає свою дочку Лакме, яку народ вважає за дочку богів. Це всіх зацікавлює. Фредерік попереджає, що довго тут залишатися небезпечно і пропонує, скоріше йти з цього місця. Але раптом він помічає кинджал. Схвильована боягузка гувернантка вимагає негайно повернутися додому. Всі виходять, але Геральд лишається. Юнак чує віддалений спів, а згодом бачить Лакме і Маліку, що повертаються до храму. Геральд ховається. Маліка входить у храм, а Лакме співає про свої надії, що настане щасливий день визволення для її батьківщини.

З'являється Геральд. Лакме попереджає його про смертельну небезпеку, яка йому тут погрожує, але Геральд не хоче йти. Лакме і Геральд палко закохуються один в одного з першої зустрічі. Лакме чує чийсь кроки і наказує Геральду покинути її. Геральд кориться. Входить Нілаканта, Хаджі та індуси — одностудці Нілаканти. Вони догадуються, що тут були вороги. Нілаканта наказує наздогнати чужинця і клянеться його вбити.

Дія друга. Базар. На майдані з'являється Нілаканта. Він розшукує англійця, що насмілювався зганьбити святиню. Нілаканта наказує Лакме співати, сподіваючись, що невідомий ворог прийде сюди, почувши її голос. Його смерть від руки браміна має стати сигналом до повстання проти колонізаторів.

Пісня Лакме (арія з дзвіночками) збирає юрбу слухачів. Лакме бачить Геральда. Її хвилювання говорить Нілаканти, що це саме та людина, яку він шукає.

Проходить англійське військо. Народ розходиться. Нілаканта збирає своїх одностудців і радиться, як убити Геральда. Змовники виходять.

Геральд знову зустрічається з Лакме. Вони відкривають один одному свої почуття.

Наближається релігійний похід на чолі з браминами. Геральд захищується. Служниці храму зодягають Лакме в священний одяг.

Милуючись красою Лакме, Геральд виходить з свого сховища. Його помічає Нілаканта і поразляє кинджалом. Сигнал до повстання дано. Змовники зникають. Лакме і Хаджі поспішають до Геральда. Він поранений, але ще живий.

Дія третя. Джунглі. Лакме доглядає за Геральдом, який вже видужує. Здалеку звучить пісня прощання. Індуси повстали проти англійців.

Лакме йде до джерела за священною водою. По закону індусів, коли її вип'є Геральд, він стане чоловіком Лакме.

Раптом з'являється Фредерік з солдатами. Він командує військом, яке послане придушити повстання. Геральд відмовляється виконати його наказ негайно відправитися в штаб...

Бій розпалюється. Фредерік поспішає до війська. Лакме повертається до Геральда.

Під звуки гімну йдуть англійські війська. Лакме, гадаючи, що повстання придушене, і не бажаючи рабства, отруюється пахощами квітки датури. Перед смертю вона дає Геральду випити священної води. Лакме хоче вмерти його жінкою.

З'являється Нілаканта. Він шукає дочку. Лакме, вмираючи, хоче примирити батька з чоловіком.

Вибігає Фредерік з групою солдатів і вбиває Геральда.

Нілаканта збирає навколо себе повстанців. Бій триває...

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Лакме, дочка індуського браміна Нілаканти, верховна жриця—С. Мостова, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; Нілаканта верховний брамін—В. Будневич, засл. арт. УРСР; Ф. Курочкин. Маліка, жриця—Є. Заховаєва, Е. Лейтес. Хаджі, брамін—А. Нікітін, В. Хворост. Елен, дочка англійського губернатора в Індії—О. Виноградова, заслуж. арт. УРСР; В. Павленко. Роза, її сестра—Л. Колодуб, Д. Левітіна, О. Носенко. Бетсон, гувернантка Елен—А. Мейер, Е. Івіна, Палеева. Геральд, ірландець, офіцер англійської армії—Б. Бутков, З. Канзбург, В. Совалов. Фредерік, англійський офіцер—Н. Григор'єв, Г. Коваль.

7 ЖОВТНЯ

Абонемент сер. «Е» талон 8

Р. Глієр

ЧЕРВОНИЙ МАК

Балет на 3 дії

Лібретто А. Єрмолаєва.

Диригент — П. Баленко.

Постава засл. арт. ГрузРСР В. Литви-
ненка.

Художник — Д. Овчаренко.

Асистент постановника — О. Галкін.

Концертмейстер — Я. Калігорський.

Дія відбувається в 20-х роках ХХ століття
в одному з китайських портів.

Дія I, картина I

Японський офіцер, за наказом коменданта порту, допитує китайського робітника Мао-Зі-Ші, арештованого за революційну діяльність.

З допомогою китайського солдата Мао-Зі-Ші вбиває японського офіцера і, пере-
дягшись у його одягу, щасливо виходить з ув'язнення в супроводі солдата.

Картина 2

Ресторан. Європейці розважаються. Для них танцюють дівчата-малайки. З'являється відома китайська танцюристка Тая-Хоа. Її танок викликає загальне захоплення. Збуджені від вина й музики, європейці веселяться, танцюють. Приходить Лі-Шан-Фу — владний хазяїн Тая-Хоа, якого вона боїться.

Картина 3

Китайський порт. Майдан. У порту розвантажують радянський корабель.

З'являється радянський капітан, оточений моряками.

Бачачи непосильну працю китайських бідаків, він дає розпорядження допомогти їм. Радянські моряки з радістю допомагають кулі розвантажити корабель.

Тая-Хоа, що спостерігала все це, вражена добротою капітана та спритністю, силою і бадьорістю радянських моряків.

У вчинку капітана Тая-Хоа побачила нові для неї взаємини людей, де вчинками керує висока дружба, прагнення допомогти, а не експлоатація людини людиною. Тая-Хоа сповнена почуття вдячності до капітана.

Лі-Шан-Фу та комендант стежать, яке враження справила Тая-Хоа на радянського капітана.

Лі-Шан-Фу наказує Тая-Хоа зникнути.

Лі-Шан-Фу та комендант сповнені ненависті до радянського капітана.

Розвантаження закінчено, кулі танцюють. Вони не просто раді, що закінчили тяжку роботу, їхній танок сповнений чуття гарячої подяки, гарячої дружби, яку вони відчували до радянських моряків.

До танців приєднуються всі моряки. Матроси різних національностей гаряче вітають радянських моряків і висловлюють їм свої дружні почуття. Танцюють і радянські моряки.

Дія II, картина 4

Ніч у порту. З'являється комендант. Сюди ж приходять Лі-Шан-Фу і європейка. Їх супроводять змовники, які вирішили вбити радянського капітана.

Мао-Зі-Ші, передягнений у крамаря, підслухав змову.

Приїздить капітан. Лі-Шан-Фу викликає Тая-Хоа і наказує їй запросити капітана до себе в гості. Проте капітан відмовився.

Виконуючи завдання коменданта, Лі-Шан-Фу підкидає радянському кочегарові конверт з фальшивим планом військових об'єктів. Кочегара заарештовано й побито. На допомогу йому приходить капітан. Змовники кидаються на нього з ножами, але Мао-Зі-Ші, що вчасно підоспів, прикриваючи собою капітана, врятовує його, і, віднявши конверт у Лі-Шан-Фу, викриває його в провокації.

Капітан дякує Мао-Зі-Ші. Тая-Хоа пропонує перенести до неї побитого кочегара, матроси виносять його за згодою капітана.

Картина 5

Кімната Тая-Хоа.

Тая-Хоа доглядає пораненого кочегара. Отямившись, кочегар не розуміє, як він опинився в цій кімнаті, але, пригадавши, що трапилось, він дякує Тая-Хоа і виходить з допомогою товаришів.

Утомившись від пережитих хвилювань, Тая-Хоа заснула. Їй сниться, що комендант стріляє в капітана. Їй душно. Один сон змі-

нюється іншим. Ось Тая-Хоа потрапила в царство драконів, де їй загрожують страхітні птахи, але добрі богині оберігають її. Ось вона в царстві маків і лотосів, що танцюють у яскравому зоряному сяйві. Розвеселившись, Тая-Хоа танцює разом з ними.

Дія III, картина 6

На майдані в порту готуються до народної вистави. Збираються люди. Капітан і радянські моряки — тут же на майдані. Поміж натовпом з'явилися й змовники.

Глашатай оповіщає про початок вистави.

Капітан зустрічається з Тая-Хоа. Вона попереджає його про змову та просить швидше від'їздити і взяти її з собою.

Відданість Тая-Хоа зворушує капітана, але він пояснює їй, що взяти її з собою не може. Прощаючись, він говорить Тая-Хоа про її обов'язок залишатися з своїм народом, бути серед тих, хто захищає народну свободу. Слова капітана вселяють натхнення в Тая-Хоа, і символом цього натхнення стає квітка червоного маку, яку дарує він на прощання китайській дівчині. Капітан відходить.

Народна вистава має закінчитися церемонією — питтям чаю.

На майдані готуються до цієї церемонії. Змовники в натовпі теж готуються отруїти капітана.

Китайські дівчата починають танок із чашами чаю. Лі-Шан-Фу наказує, щоб і Тая-Хоа танцювала разом з ними.

Змушена погрозами Лі-Шан-Фу, Тая-Хоа підносить капітанові чашу з чаєм, проте, знаючи, що там отрута, вона не може подати її капітанові. Взявши чашу з рук Тая-Хоа, європейка передає її капітанові. Га в ту мить, коли капітан хоче випити чай, Тая-Хоа вибиває чашу з його рук. Розлючений Лі-Шан-Фу стріляє в капітана, але не влучає.

Замах на дорогого гостя викликає страхітливий обурення народу. Натовп кидається на Лі-Шан-Фу. Тікаючи, Лі-Шан-Фу вбиває Тая-Хоа. Розгніваний народ знищує Лі-Шан-Фу і коменданта порту.

Умираючи на руках народу, Тая-Хоа передає людям квітку червоного маку, як символ грядущої боротьби й перемоги.

В передсмертну хвилину Тая-Хоа показує народові на радянський корабель, бачачи в ньому знамено сподіваної свободи для свого народу.

Корабель відпливає з порту.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Тая-Хоа — Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай. Європейка — І. Герман, Л. Любімова, О. Ширай. Капітан — О. Горохов, Я. Додін, В. Литвиненко, засл. арт. Груз. РСР. Комендант порту — Я. Додін, В. Литвиненко, засл. арт. ГрузРСР. Лі-Шан-Фу — О. Галкін, П. Плавник. Кочегар — Г. Водовозов, О. Галкін, С. Люлін. Китаєць-революціонер — М. Ізотов, К. Троїцький. Участь беруть: М. Алексеева, М. Алєйніков, В. Бакланова, В. Баранова, Г. Водовозов, Г. Гузовська, М. Горпиненко, І. Дергаус, О. Кисенко, Г. Маслова, П. Полканов, М. Пурчель, Д. Рожинська, В. Семинаренко, В. Тітова, І. Трахтенберг, Г. Хоменко, В. Хребтов та весь склад балету.

Соло на скрипці — І. Бруштейн, А. Міркін, Ф. Хоміцер. Соло на віолончелі — Б. Ескін, Е. Хоміцер. Соло на арфі — А. Гельрот.

Виставу веде С. Петров.

8 ЖОВТНЯ

Абонемент сер. «Ж» талон 9

Ж. Бізе

КАРМЕН

Опера на 4 дії.

Переклад М. Рильського.

Диригент — П. Баленко.

Постава засл. арт. УРСР В. Будневича.

Режисери-асистенти — Г. Давидов, Г. Лавров.

Художник — П. Єршов.

Хормейстер — Є. Мариківський.

Танці в постанові засл. артиста ГрузРСР В. Литвиненка.

Майдан біля тютюнової фабрики в Севільї (Іспанія). Тут же гаунтвахта військової варті. Сподіваючись побачити свого нареченого сержанта Хозе, сюди приходить Мікаела. Дізнавшись, що Хозе буде тут з наступною зміною, Мікаела йде, обіцяючи прийти згодом.

З новою зміною приходять сержант Хозе і лейтенант Цуніга. На тютюновій фабриці перерва. Майдан заповнюється робітницями та їх кавалерами. З'являється Кармен. Кокетуючи з Хозе, вона співає хабанеру — пристрасну пісню, в якій висловлює своє глибоке переконання, що любити треба поки любиться.

Хозе захоплений красою Кармен. Прихід Мікаели на якийсь час розганяє отруйні думки, навіяні красунею-циганкою.

Тільки-но Мікаела виходить, як на фабриці між робітницями починається бійка. Кармен заарештовують. Цуніга наказує Хозе одвести циганку до тюрми. Але Хозе, вже скорений красою Кармен, дозволяє їй утікти. Тепер заарештовують його.

Таверна Лілас-Паст'я в передмісті Севільї, Кармен оспівує вільне й радісне кохання. З вулиці долинають вітальні вигуки. Це зустрічають славетного тореадора Ескамільйо. Ескамільйо відповідає привітанням, в якому порівнює свою професію з професією солдата. Далі він признається в коханні Кармен, але та байдуже відповідає тореадорові: «Хто хоче мого кохання, хай жде».

Порожніє таверна. В ній залишаються самі контрабандисти. Цієї ночі вони хочуть з Кармен перейти кордон. Але Кармен без Хозе нікуди не піде. Контрабандисти зникають, доручивши Кармен завербувати бравого драгуна до їхньої банди.

За хвилину вбігає Хозе. Зраділа Кармен танцює для нього. Та вже чути звук військової сурми, що кличе Хозе до казарми. Це викликає гостру сутичку між коханнями. Кармен не може собі уявити, щоб людина, яка обіймає її, корилася якомусь там сигналу.

Суперечка закінчується палким признанням Хозе. Кармен відповідає на це вимогою, щоб Хозе змінив казарму на «волю і кохання».

В цей момент до таверни повертається лейтенант Цуніга, також закоханий у Кармен. Між суперниками починається боротьба. На крик Кармен прибігають контрабандисти, хапають лейтенанта. Тепер Хозе приєднується до контрабандистів.

Гори. Тут зібралися контрабандисти. Серед них Кармен і Хозе. Почуття Кармен вже не те, що було.

Контрабандисти ідуть у розвідку, залишивши Хозе на варті. З'являється Мікаела.

Раптом лунає постріл. Це Хозе стріляє в Ескамільйо, який прийшов сюди, щоб побачитися з Кармен. Суперники кидаються з ножами один на одного. З'являються Кармен та контрабандисти і врятовують Ескамільйо.

Ескамільйо йде геть. В цей час один з контрабандистів помічає Мікаелу. Вона розповідає, що мати Хозе вмирає і просить його повернутися. Після короткого вагання Хозе йде з Мікаелою.

Цирк, де має виступати Ескамільйо. Галаслива, по-святковому вбранна юрба готується до свого улюбленого видовища. Тут і Кармен. Подруги попереджають її, що Хозе тут.

Кармен залишається на сцені сама. Вона хоче остаточно покінчити з набридлим коханцем.

От і Хозе. Він бачить, що Кармен, «народжена на волі», не повернеться до нього. Та він ще благає її. Тоді Кармен кидає йому його подарунок-перстень.

Тоді Хозе вбиває Кармен і віддає себе в руки поліцаїв.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Кармен, циганка—А. Левицька, нар. арт. УРСР. Дон Хозе, сержант — В. Совалов, З. Канзбург. Ескамільйо, тореадор—Д. Козинець, А. Магергут, засл. арт. УРСР. Контрабандисти: Дойкайро—Н. Григор'єв, Г. Коваль. Ромендадо — П. Калюжний, Л. Нікітін, В. Хворост. Цуніга, лейтенант—Д. Дісар, П. Скоробагатько. Моралес, сержант—М. Григор'єв, Г. Коваль. Мікаела, селянська дівчина з Навари—В. Венецька, О. Виноградова, засл. арт. УРСР; К. Морозова. Циганки: Мерседес—Л. Колодуб. Т. Літінська. Фраскіта — С. Мостова, лаур. Всесоюзн. конкурсу майстрів естради; В. Павленко. Барадерро — Л. Нікітін, П. Строганов, В. Хворост.

**ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА
АКАДЕМІЧНИЙ
УКРАЇНСЬКИЙ
ДРАМАТИЧНИЙ
ТЕАТР ІМ. Т.Г.ШЕВЧЕНКА**

1, 2 (ввечері) 5, 8, 9 (ранок)
ЖОВТНЯ

Карло Гольдоні

МІРАНДОЛІНА

(ГОСПОДИНЯ ЗАЇЗДУ)

Комедія на 3 дії

Переклад Ір. Стешенко

Постава режисера О. Глаголіна.

Режисер — С. Ходкевич.

Художник — С. Йоффе.

Музичне оформлення композитора

М. Каневського.

Хореограф — Е. Рабінович.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Кавалер Ріпафратта — Є. Бондаренко, лауреат Сталінської премії, О. Сердюк, лауреат Сталінських премій, нар. арт. УРСР та УзРСР. Маркіз Форліпополі — М. Крушельницький, лауреат Сталінських премій, нар. арт. СРСР, В. Мізіненко. Граф Альбофіоріта — М. Кононенко, засл. арт. УРСР. Мірандоліна, господиня заїзду — Є. Петрова, нар. арт. УРСР, В. Чистякова, нар. арт. УРСР та УзРСР. Ортензія — З. Біляева, Ю. Фоміна. Деяніра — А. Калішевська, О. Тимофієнко. Фабріціо — В. Лавров, Г. Поклонський. Слуга кавалера — М. Микитенко, Г. Сичук. Слуги — О. Онофрієнко, Р. Рубанович, Г. Чорний.

Поставу веде пом. режисера Д. Бабенко.

2 (ранок) жовтня

Джемс Гоу і Арно Д'юссо

ГЛИБОКЕ КОРІННЯ

П'єса на 3 дії.

Переклад В. Владка

Постава та режисура засл. арт. УРСР
Б. Норда.

Художник — Л. Альшиць.

Режисер-асистент — М. Ошеровський.

Музичне оформлення М. Каневського.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Гоней Тернер, негритьянка - покоївка — А. Калішевська, Ю. Фоміна. Белла Чарлз, негритьянка, економка в домі Ленгдонів, мати Бретта — Л. Криницька, засл. арт. УРСР; Н. Ляко. Елсуорт Ленгдон, сенатор — І. Мар'яненко, лауреат Сталінської премії, народ. арт. СРСР; О. Романенко. Дженовра Ленгдон, його молодша дочка — П. Куманченко, засл. арт. УРСР. Аліса Ленгдон — В. Чистякова, нар. арт. УРСР та УзРСР; Н. Герасімова. Гоуард Меррік, письменник, — Є. Бондаренко, лауреат Сталінської премії; М. Волошин. Рой Максуелл, юрист — С. Верхацький, І. Костюченко. Бретт Чарлз, негр, ветеран другої світової війни — С. Кошачевський. Серкін, шеріф — О. Немзер. Боб Айзі — В. Бондаренко.

Виставу веде пом. режисера Р. Хмара.

4 жовтня

В. Собко

ЗА ДРУГИМ ФРОНТОМ

П'єса на 4 дії.

Постава лауреата Сталінської премії, нар. арт. УРСР Л. Дубовика.

Режисер — В. Воронов.

Художник — лауреат Сталінської премії
В. Греченко.

ДИЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Таня — О. Колосова. Джен — Н. Герасімова, О. Тимофієнко. Енн — Л. Криницька, засл. арт. УРСР; Г. Бабіївна. Кросбі — Ф. Радчук, лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР. Гібсон — О. Сердюк, лауреат Сталінських премій, нар. арт. УРСР та УзРСР. Рандольф — Є. Бондаренко, лауреат Сталінської премії. Страуфорд — В. Бондаренко. Марков — О. Романенко. Мері Клер — О. Валуєва, С. Федорцева, нар. арт. УРСР.

Лауреат Сталінських премій, нар. артист УРСР та УзРСР О. Сердюк в ролі кавалера Ріпафратта. («Мірандоліна»).

Фото Куперштейна.

Нар. артистка УРСР та УзРСР В. Чистякова в ролі Мірандоліни.

Фото Куперштейна.

Марія — Н. Рантис. Негр — М. Волошин. Жанна — О. Тимофієнко. Богушева — Д. Миргород. Станіслава — Я. Косаківна. Вацлава — С. Лор. Крамер — О. Немзер. Слуга — А. Макаренко. Офіцер — В. Лавров. Кореспондент — М. Микитенко. Ув'язнені — Р. Кіріна, А. Калішевська, З. Біляєва, О. Слензак, Т. Давидова, Н. Хомова, В. Худякова, Т. Довженко, О. Літвінова, Г. Гончарова, М. Коржова. Солдати — О. Онофренко, Р. Рубанович, Г. Чорний, С. Арлюк.

7 ЖОВТНЯ

М. Старицький.

ТАЛАН

Драма на 5 дій.

Постава лауреата Сталінської премії народн. арт. УРСР Л. Дубовика і режисера В. Воронова.

Художник—лауреат Сталінської премії В. Греченко.

Композитор—засл. арт. УРСР Б. Крижанівський.

Концертмейстер М. Константинівська.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Марія Іванівна Лучицька, актриса—В. Чистякова, нар. арт. УРСР та УзРСР. Палажка, її няня—А. Смерека, засл. арт. УРСР. Антон Павлович Квітка—С. Кошачевський. Елена Миколаївна, мати Квітки—Л. Криницька, заслужен. артистка УРСР. Степан Іванович Безродний—М. Колоненко, засл. арт. УРСР. Юрій Савич Котенко—О. Сердюк, лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР; Г. Козаченко, засл. арт. УРСР. Марко Карпович Жалібницький—В. Стеценко. Квятковська—Ю. Фоміна. Лемішка, суфльор—А. Макаренко, Г. Сичук. Маринка, дочка Лемішки—Н. Косаківна. Гирявий, помічник режисера—М. Покотило, засл. арт. УРСР. Ганна Михайлівна Кулішевич—Н. Лихо. Антипов, редактор газети—Є. Бондаренко, лауреат Сталінської премії; М. Волошин. Юркович, репортер,—Ф. Радчук, лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР; С. Верхацький. Гаша, ключниця в маєтку Квітки—Г. Гончарова. Лакей в готелі—М. Микитенко. Перукар—С. Ходкевич, О. Подорожній. Лікар—М. Савченко. Пожежник—І. Костюченко, В. Бережний. Студент 1-й—О. Немзер, В. Лавров. Студент 2-й—В. Бережний.

Виставу веде Д. Бабенко.

6 ЖОВТНЯ

Г. Квітка-Основ'яненко

ШЕЛЬМЕНКО-ДЕНЩИК

Комедія на 4 дії, 5 картин

Постава заслужен. арт. УРСР М. Покотила.

Художнє оформлення лауреата Сталінської премії В. Греченка.

Концертмейстери—Є. Пліщенко, М. Константинівська.

Музика засл. арт. УРСР Б. Крижанівського.

Танці в постанові Е. Рабинович.

Диригент—М. Каневський.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Шпак, поміщик—Є. Бондаренко, лауреат Сталінської премії; Г. Козаченко, заслужен. артист УРСР. Фенна Степанівна, його дружина—Л. Криницька, засл. арт. УРСР; Н. Лихо. Присінька, їхня дочка—О. Валусева, П. Куманченко, засл. артистка УРСР. Скворцов, капітан—І. Костюченко, С. Кошачевський. Шельменко, його денщик—М. Покотило, засл. арт. УРСР. Опедьковський, приїжджий поміщик—С. Верхацький, О. Немзер, Г. Сичук. Аграфена Семенівна, його дружина—Ю. Фоміна, Г. Бабіївна. Евжені, їх дочка—Н. Герасімова, А. Калішевська. Лопуцьковський, жених, поміщик—М. Волошин, М. Савченко. Мотря, покоївка Шпаків—Р. Кіріна, Ю. Фоміна. Поміщик—В. Лавров, М. Микитенко. Його дружина—О. Тимофієнко. Гусар—І. Гавришко. Його дама—М. Коржова.

9 ЖОВТНЯ

Фрідріх Шіллер

КОВАРСТВО І ЛЮБОВ

Трагедія на 4 дії, 9 картин.

Переклад за редакцією І. Стешенко.

Постава режисера О. Глаголіна.

Режисер-асистент С. Ходкевич.

Художнє оформлення—С. Йоффе.

Музика засл. діяча мистецтв УРСР композитора **Ю. Мейтуса**.

Диригент **М. Каневський**.

Концертмейстер **М. Константинівська**.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Президент фон Вальтер — при дворі одного з німецьких герцогів — **І. Мар'яненко**, лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР; **О. Романенко**. Фердинанд — син його, майор — **С. Кошачевський**. Гофмаршал фон Кальб — **М. Покотило**, засл. арт. УРСР; **О. Свистунов**. Леді Мілфорд — **В. Чистякова**, нар. арт.

УРСР та УзРСР; **Н. Герасімова**. Вурм, особистий секретар президента — **І. Костюченко**, **І. Гавришко**. Міллер, музикант — **Ф. Радчук**, лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР; **М. Кононенко**, засл. арт. УРСР. Його дружина — **Г. Бабіївна**. Луїза, його дочка — **Є. Петрова**, нар. арт. УРСР. Софі, камеристка леді — **О. Тимофієнко**. Камердинер герцога — **О. Подорожній**, **В. Бондаренко**.

Бюргери, ремісники, слуги — артисти хору та допоміжного складу.

Виставу веде пом. режисера **Р. Хмара**.

Засл. артист УРСР **М. Кононенко** в ролі графа Альбофіоріта і артист **В. Мізіненко** в ролі маркіза Форліпополі. («Мірандоліна»).

Фото Куперштейна.

ГОСУДАРСТВЕННЫЙ РУССКИЙ ДРАМАТИЧЕСКИЙ ТЕАТР

им. А. С. ПУШКИНА

1, 2 (утро) октября

По роману Л. Толстого

АННА КАРЕНИНА

Драматическая композиция Н. Волкова
в 4-х актах, 18 картинах.

Постановка народного артиста СССР
А. Крамова.

Режиссер—В. Лизогуб.

Художник—М. Беспалов.

Музыкальное оформление А. Шаца.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Алексей Александрович Каренин, действительный статский советник, камергер двора его высочества—В. Золотарев, засл. арт. УССР. Анна Аркадьевна Каренина, его жена—А. Воронович, нар. арт. УССР. Сережа, их сын—Л. Соловьева. Графиня Вронская—С. Лаппа. Ее сыновья: Алексей Кириллович Вронский—В. Северов, засл. арт. УССР, и Александр Кириллович Вронский—А. Котляров, И. Любич, засл. арт. УССР. Варя Вронская, его жена—Н. Белецкая. Бетси Тверская—Н. Тамарова, засл. арт. УССР; А. Танеева. Степан Аркадьевич Облонский (Стива), брат Анны—Я. Азимов. Дарья Александровна Облонская (Долли), его жена—К. Гайжевская, Е. Оноприенко. Тушкевич—Р. Брилинг, М. Таранов. Дипломат—Д. Васильчиков, засл. арт. УССР; В. Шаповалов. Княгиня Мягкая—Л. Линецкая, засл. арт. УССР. Серпуховский—

Б. Тоценко. Жена посланника—О. Зубова. Приятельница Анны—Р. Семашко. Гостья Бетси—З. Кудряшева. Яшвин—В. Цветков. Его высочество—А. Котляров, Т. Прево. Генерал—П. Осокин, засл. арт. УССР; О. Привалов. Корд, жокей—В. Кропотов, В. Лизогуб. Доктор—Г. Столкин. Акушерка—К. Туберозова. Картасов—Э. Коломийский. Картасова—В. Астахова. Княжна Варвара—А. Москаленко. Капитоныч—Н. Здановский, П. Пружанский. Молодой лакей у Каренина—Я. Эдельман. Корней—С. Лерман, И. Мальвин. Марья Ефимовна, няня—Е. Леонидова. Кармердинер Вронского—Б. Табаровский. Аннушка—К. Борискина, М. Шматченко.

Режиссер, ведущий спектакль—Я. Антонович.

Антракты после 7, 11 и 15 картин.

2 (днем), 4 октября

Лаур. Стал. премии А. Суров.

ЗЕЛЕНАЯ УЛИЦА

Пьеса в 4-х действиях.

Постановка народного артиста УССР
В. Аристова.

Режиссер-ассистент Р. Семашко.

Художник Б. Чернышев.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Сибиряков Алексей, машинист—Л. Молдаванов. Авдотья Ивановна, его мать—Л. Линецкая, засл. арт. УССР; К. Туберозова. Рубцов Максим Романович, академик—В. Аристов, народн. арт. УССР. Дроздов Сергей Петрович, профессор—В. Северов, засл. арт. УССР. Крутилин Борис Викторович, директор-полковник, главный инженер дороги—В. Венцовский, Г. Ратальский. Кондратьев Андрей Ефремович, генерал-директор, начальник дороги—Я. Азимов. Лена, его дочь, инженер депо—А. Москаленко, Е. Оноприенко. Софья Романовна, жена Кондратьева—А. Воронович, нар. арт. УССР; Т. Семичева. Кремнев, секретарь узлового парткомитета—Т. Прево. Тихвинская, репортер дорожной газеты—З. Кудряшева. Недавние выпускники железнодорожного училища: Матвейч—И. Ши-

ринкин, Модест — Ф. Кривонос, Феня — К. Борискина.

Режиссеры, ведущие спектакль: Я. Антонович, А. Голембо.

Действие происходит в наши дни.

2 (вечер) октября

Лопе де Вега

СОБАКА НА СЕНЕ

Комедия в 3 актах, 8 картинах

Перевод М. Лозинского.

Постановка режиссера А. Глаголина.

Режиссер-ассистент — Т. Белодворец.

Артистка К. Гайжевская в роли Вали Тузовой. («Роковое наследство»).

Фото А. Майденберга.

Нар. артист СССР А. Крамов в роли Семена Михайловича Тузова («Роковое наследство»).

Фото А. Майденберга.

Художник — Б. Чернышев.

Музыка А. Шаца.

Танцы в постановке Л. Гай.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Диана, графиня де Бельфлор—Е. Оноприенко, Н. Тамарова, засл. арт. УССР. Теodoro, ее секретарь—В. Вениковский, Г. Ратальский. Ее служанки: Марсела—Е. Оноприенко, Н. Скоркина; Доротея—К. Борискина, М. Шматченко; Анарда — З. Кудряшева, Н. Шеремет. Отавьо, ее мажордом—П. Пружанский. Фабьо, ее слуга—Б. Тоценко. Граф Федерико—Г. Столкин, Б. Табаровский. Маркиз Рикардо—И. Мальвин,

Т. Прево. Граф Лудовико—И. Здановский,
А. Котляров. Тристан, слуга Теодоро—
А. Волин. Леонидо, слуга графа Федерико—
В. Криштоп. Сельо, слуга маркиза Рикар-
до—С. Лерман. Камило—М. Иоффе.

Режиссеры, ведущие спектакль: Я. Анто-
невич, А. Голембо.

3, 6, 7, 8, 9 (утро) октября

Л. Шейнин

РОКОВОЕ НАСЛЕДСТВО

Комедия в 3-х действиях.

Постановка режиссера П. Резникова.

Режиссер-ассистент — Т. Белодворец.

Художники: В. Кривошеина и Е. Кова-
ленко.

Музыка А. Шаца.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛ-
НИТЕЛИ:

Семен Михайлович Тузов, фотограф из
Васильсурска—А. Крамов, нар. арт. Союза
ССР; А. Волин. Валя, его дочь—К. Гайжев-
ская, Т. Семичева. Павел Петрович Лыжиков,
капитан парохода «Тургенев» — Л. Молда-
ванов, Б. Тоценко. Евлампий Фомич Фокин,
шеф-повар ресторана «Тургенев»—Э. Коло-
мийский, П. Пружанский. Джемс Уорфилд,
атташе американского посольства в Мо-
скве — В. Венцовский. Сенди Голланд,
американский журналист — В. Лизогуб,
В. Цветков. Билл, американец, турист —
Д. Васильчиков, засл. арт. УССР; И. Маль-
вин. Мери Джибсон, переводчица посоль-
ства — А. Москаленко, Р. Семашко.

Режиссеры, ведущие спектакль: Я. Анто-
невич, А. Голембо.

Действие происходит на волжском паро-
ходе «Тургенев» в наши дни.

9 (вечером) октября

Братья Тур и Л. Шейнин

КОМУ ПОДЧИНЯЕТСЯ ВРЕМЯ

Пьеса в 3-х действиях

Постановка режиссера П. Резникова.

Художник — Б. Чернышев.

Музыка А. Шаца.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИ-
ТЕЛИ:

Мартынов Андрей Николаевич, капитан
парашютно-десантных войск — Г. Раталь-
ский. Калугина Варвара, его невеста —
К. Гайжевская, Е. Оноприенко. Серафима
Петровна, его мать—Е. Леонидова, К. Ту-
берозова. Карташев Федор Демьяныч—
П. Осокин, засл. арт. УССР. Полковник—
В. Кропотов, Т. Прево. Майор — С. Лер-
ман. Крумин Альфред Иванович — И. Лю-
бич, заслужен. артист УССР; М. Таранов.
Вилли, учитель лицея в Риге — Б. Та-
баровский. Янис, рабочий, латыш—Л. Мол-
даванов. Мадам Мильда, хозяйка ателье
мод—В. Астахова, О. Зубова. Рогге Люд-
виг-Иоганн, гаулейтер Прибалтики—В. Венц-
ковский, В. Золотарев, засл. арт. УССР.
Шмельц, полковник СС—В. Лизогуб. Фрау
Шмельц — Н. Белецкая. Клингель, обер-
лейтенант — В. Криштоп. Пал Палыч —
Э. Коломийский, В. Шаповалов. Тася —
К. Борискина, Э. Кудряшева. Рубинштейн—
Я. Азимов, И. Мальвин. Сафир — Г. Сер-
геев, Г. Столкин. Ингрид—А. Москаленко.
Савицкий—В. Кривонос.

Режиссеры, ведущие спектакль: Я. Анто-
невич, А. Голембо.

9 (днем) октября

М. Горький

МЕЩАНЕ

Пьеса в 4-х действиях.

Постановка нар. арт. СССР А. Крамова.
Режиссер—засл. арт. УССР И. Любич.
Художник—Б. Чернышев.
Музыкальное оформление—А. Шаца.

Засл. артист УРСР Д. Васильчиков в роли Билла. («Роковое наследство»).
Фото А. Майденберга.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Бессеменов Василий Васильевич—В. Аристов, нар. арт. УССР; П. Осокин, засл. арт. УССР. Акулина Ивановна, его жена—Е. Леонидова, Л. Линецкая, засл. арт. УССР. Их дети: Петр, бывш. студент—Г. Ратальский, М. Таранов и Татьяна, учительница—К. Гайжевская, К. Суковская. Нил, воспитанник Бессеменова—Л. Молдаванов, В. Северов, засл. арт. УССР. Перчихин, дальний родственник Бессеменова—Э. Коломийский, А. Крамов, нар. арт. СССР. Поля, его дочь—К. Борискина, Е. Оноприенко, Т. Семичева. Кравцова Елена Николаевна—Н. Тамарова, засл. арт. УССР; А. Танеева. Тетерев, певчий—В. Матов, засл. арт. УССР; Т. Прево. Шишкин, студент—В. Кропотов, В. Шаповалов. Цветаева, учительница—А. Москаленко, М. Шматченко. Степанида, ку-

харка—А. Кочкарева, К. Туберозова. Доктор—И. Здановский, И. Мальвин.

Участвуют: Н. Белецкая, С. Давыдова, В. Карпенко, В. Криштоп, М. Лельская, Г. Сергеев, Г. Столкин, Н. Шеремет.

Режиссеры, ведущие спектакль, Я. Антонович, А. Голембо.

10 октября

Братья Тур

ПРЕМЬЕРА

ОСОБНЯК В ПЕРЕУЛКЕ

Пьеса в 3-х актах, 10 картинах.

Постановка режиссера В. Лизогуб.

Режиссер — Т. Белодворец.

Художник — Б. Чернышев.

Музыка — А. Шаца.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Советник иностранного посольства в Москве—В. Матов, засл. арт. УССР. Ева, сотрудница того же посольства—Н. Тамарова, засл. арт. УССР. Первый секретарь посольства—А. Волин, Э. Коломийский. Второй секретарь посольства—И. Здановский, А. Котляров. Корресподент радио-компании «Глобус» — Я. Азимов, Р. Брилинг. Каштанов, Павел Александрович, художник — В. Аристов, нар. арт. УССР; П. Осокин, засл. арт. УССР. Майор Каштанов, его сын—Т. Прево, Г. Ратальский. Мерцальский, экскурсовод — Р. Брилинг, В. Шаповалов. Лейтенант Кузовков — С. Лерман. Доктор Эрн Курциус — З. Кудряшева, К. Суковская. Рихтер, бывший капитан германской армии—И. Любич, засл. арт. УССР; М. Таранов. Почтальон — А. Кочкарева. Метрдотель восточного ресторана—В. Криштоп. Врач—П. Пружанский. Чехословацкий журналист — Л. Молдаванов. Сотрудники посольства: В. Астахова, Н. Белецкая, И. Молошников, В. Негреба, Г. Столкин. Экскурсанты: К. Борискина, А. Москаленко, Н. Скоркина, И. Смирнова, Б. Тоценко, И. Ширинкин, М. Шматченко. Иностраные журналисты: О. Зубова, Ф. Криштоп, В. Кропотов, И. Мальвин, Р. Мануковская, И. Молошников, Е. Оноприенко, Р. Семашко, Г. Сергеев, Б. Табаровский, В. Цветков, Н. Шеремет.

ТЕАТР ★ МУЗКОМЕДІЇ

1, 9 (ввечері) жовтня

Е. Кальман.

МАРІЦА

Оперета на 3 дії.

Текст Рубінштейна, Геркен.

Переклад О. Полторацького.

Постава Миколи Іванова.

Диригенти: С. Солящанський, засл. арт. УРСР; М. Хайкін.

Оформлення С. Сонечкіна.

Танці в постанові Л. Леонідова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Маріца—К. Великосельська, Р. Уманська, засл. арт. УзРСР. Ліза—Н. Аннікова, М. Котляренко. Графиня Божена—А. Алмазова. Циганка—Ф. Пергамент. Подруга—М. Вербицька. Тасило—Д. Волков, О. Бабаков, Л. Уманець. Каламан Зупан—Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР; К. Райданов. Популеску—Микола Іванов. О. Райданов. Карл Ліпенберг—І. Бурменко, Є. Грицюк. Чеко—С. Бондаренко, М. Гавриленко. Циган—С. Бондаренко, С. Грицюк. Пенічек—О. Івашутич, нар. арт. УзРСР; М. Мармур.

2 (ранок), 7 жовтня

Лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР У. Гаджибеков.

АРШИН МАЛ АЛАН

Оперета на 3 дії

Переклад І. Муратова.

Постава нар. арт. УзРСР О. Івашутича

Диригенти—засл. арт. УРСР С. Солящанський, М. Хайкін, Ю. Чернін.

Художнє оформлення С. Йоффе.
Танці в постанові балетмейстера В. Нікітіна.
Концертмейстери—П. Кулісич, Е. Черняк.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Аскер—Г. Охріменко, Л. Уманець. Сулейман—А. Аркін, І. Білошенко. Гюльчохра—К. Великосельська, А. Лундишева. Р. Уманська, засл. арт. УзРСР. Джихан—Н. Попова, Л. Романенко. Теллі—З. Мізіненко. Султанбек—О. Івашутич, нар. арт. УзРСР; О. Райданов. Веллі—Л. Пономаренко, засл. арт. УзРСР. Ася—Н. Аннікова, М. Котляренко.

В танцях беруть участь: В. Балацький, О. Борисова, Л. Кабанець, А. Лашкевич, Л. Лебеденко, Б. Хільченко та ансамбль балету.

Виставу ведуть Н. Арбо, Н. Боровкова.

2 (ввечері), 6, 8, 9 (ранок)
ЖОВТНЯ

Лауреат Сталінської премії

І. Лукомський.

Лауреат Сталінської премії

Б. Мокроусов.

РОЗА ВІТРІВ

Постава І. Радомиського.

Художник С. Йоффе.

Балетмейстер В. Нікітін.

Диригент М. Хайкін.

Хормейстер Е. Черняк.

Концертмейстери: Е. Каменецька, П. Кулісич.

Режисер-лаборант Н. Боровкова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Олексій Панавін—О. Бабаков, Г. Охріменко, Л. Уманець. Катаріна—Л. Міцнер, Р. Уманська, засл. арт. УзРСР. Платон Посашков—Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР; К. Райданов. Данило Кокарев—О. Івашутич, нар. арт. УзРСР; М. Мармур. Марфа Петрівна—А. Алмазова, А. Коваленко. Ліза—Н. Аннікова, З. Мезіненко. Тарас Тетрюмов—Д. Волков. Гаврило Ланскої—А. Аркін, О. Федосов. Мирон Ахра-

ров — І. Бурменко, М. Гавриленко. Мірза Аббас—І. Білошенко, О. Райданов. Юсуф-паша—М. Мармур. Смайсл—М. Гавриленко, І. Бурменко. О'Перрі—Е. Грицюк, О. Ткаченко. Грек-зброяр—С. Бондаренко.

4 ЖОВТНЯ

М. Адуєв.

О. Шац.

ТЮТЮНОВИЙ КАПІТАН

Музкомедія на 3 дії.

Переклад Наталі Забіли.

Постава—нар. арт. УРСР В. Арістова.

Диригенти—С. Солящанський, засл. арт. УРСР; М. Хайкін.

Оформлення — Н. Соболя.

Балетмейстер — В. Нікітін.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Смуров — О. Івашутич, нар. арт. УзРСР. Люба — К. Великосельська, А. Лундишева. Неніла Варфоломіївна—Л. Міцнер. Антон—Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР. Іван—Г. Охріменко. Жулев — А. Аркін, М. Гавриленко. Глікерія — Л. Романенко. Акакій Плющихін—Микола Іванов. Ганібал—К. Райданов. Гер Пітер—Д. Волков, К. Передерніков. Мамка — А. Алмазова. Ван-Блазіус — Е. Грицюк. Гервасій — М. Мармур. Корсаков — І. Білошенко, О. Федосов. Лукін — Г. Рибалко. Стрешнев — В. Рухманов. Комедант — І. Бурменко. Мадам Нініш — Н. Попова. Мосье Мутон — О. Райданов. Мосье Кеке — С. Бондаренко, М. Гавриленко. Жермена де-Курсі — Р. Уманська, засл. арт. УзРСР. Діана — З. Мізіненко. Мажордом — О. Ткаченко.

5 ЖОВТНЯ

Міллікер.

БІДНИЙ СТУДЕНТ

Музична комедія на 3 дії, 8 картин.

Текст М. Ердмана, М. Уліцького. Переклад Ів. Кочерги.

Постава — І. Радомиського.

Диригент — С. Солящанський, засл. арт. УРСР.

Художник — Н. Соболя.

Балетмейстер — В. Нікітін.

Режисер — Н. Попова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Владек—Г. Охріменко, Д. Уманець. Младек — Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР, К. Райданов. Графиня Палматіка—А. Алмазова, Н. Попова. Лаура — Л. Міцнер, Р. Уманська, засл. арт. УзРСР. Броніслава — К. Великосельська, А. Лундишева. Губернатор Олендорф — А. Аркін, О. Райданов. Ентеріх — І. Білошенко, К. Передерніков. Пуфке—М. Іванов, М. Мармур. Піфке — С. Грицюк, О. Івашутич, нар. арт. УзРСР. Офіцери — І. Бурменко, Н. Гавриленко, О. Федосов. Хазяїн ресторану — Е. Бондаренко. Катарин — М. Вербицька, М. Котляренко.

БАЛЕТ:

Інтермедія на ярмарку. Виконують: Р. Нікітіна, В. Ліснівська, О. Борисова, Л. Кабанець, Ф. Лашкевич, Л. Лебеденко, Б. Хільченко, А. Венгеров, В. Балацький і ансамбль балету.

Танок мрій. Виконують: Р. Нікітіна, В. Ліснівська, О. Борисова, В. Балацький, А. Венгеров.

Мазурка. Виконують: О. Борисова, В. Ліснівська, В. Балацький, О. Лашкевич, Л. Лебеденко, Л. Кабанець, Б. Хільченко та ансамбль балету.

В. о. відповідального редактора Юр. ШОВКОПЛЯС.
Видає Харківське відділення „Українського театального товариства“

БЦ 14354. Друкарня „Мистецтво“, Харків, Пушкінська, 44. Зам. 870. Тираж 2000.

**ХАРЬКОВСКИЙ ГОСУДАРСТВЕННЫЙ
РУССКИЙ ДРАМАТИЧЕСКИЙ ТЕАТР
им. А. С. ПУШКИНА**

БЛИЖАЙШИЕ ПРЕМЬЕРЫ

Лауреат Сталинской премии
К. СИМОНОВ

ЧУЖАЯ ТЕНЬ

Постановка П. Р. Резникова

Художник — Н. Ф. Соболев

По роману Л. Н. ТОЛСТОГО

ВОСКРЕСЕНИЕ

Инсценировка нар. арт. УССР
В. М. Аристова

Постановка нар. арт. СССР
А. Г. Крамова

Режиссер — засл. арт. УССР
И. С. Любич

Художник — Б. И. Чернышов